

Συντρόφισσες και σύντροφοι της ΟΚΔΕ-ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ,

Πρώτα από όλα είμαστε εδώ για να χαιρετίσουμε τους κοινούς αγώνες που δίνουμε πάνω από δεκατρία χρόνια τώρα σε όλα τα μέτωπα της αντιλαϊκής επίθεσης.

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στις εργασίες της συνδιάσκεψής σας για την εκτίμηση της πορείας σας και για την κριτική-αυτοκριτική αξιολόγηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που εξακολουθεί να αποτελεί την πιο σημαντική κατάκτηση της επαναστατικής αριστεράς από την αντιπολίτευση μέχρι σήμερα.

Η συνδιάσκεψή σας διεξάγεται στον απόηχο δύο καταστροφικών πολέμων σε Ουκρανία και Παλαιστίνη, που κλιμακώνονται και επεκτείνονται με ορατό τον κίνδυνο ακόμη κι ενός Γ' Παγκοσμίου Πολέμου, και με την κυβέρνηση της ΝΔ να εμπλέκεται ενεργά και βρόμικα και στους δύο. Διεξάγεται επίσης σε μια περίοδο που η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση δε λέει να κοπάσει, και που στη χώρα μας έχει επιβληθεί η πιο άγρια αφαιμάξη του λαϊκού εισοδήματος, η πλήρης αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων και των δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Οι αγώνες των χιλιάδων φοιτητών και μαθητών που έξι εβδομάδες τώρα βρίσκονται στους δρόμους, από κοινού με τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους, σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας, οι κινητοποιήσεις των γιατρών και των άλλων εργαζόμενων στα νοσοκομεία ενάντια στη διάλυση του ΕΣΥ και στην ιδιωτικοποίηση της υγείας, οι δίκαιες μαχητικές διεκδικήσεις των αγροτών-κτηνοτρόφων, οι οποίοι ξεκληρίζονται από την ανάληψη πολιτική της ΚΑΠ και της ΝΔ που την εφαρμόζει, μας δείχνουν το δρόμο, παρά το σιωπητήριο που έχει επιβάλει ο κρατικός εργοδοτικός συνδικαλισμός.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αντλεί δύναμη από τους αγώνες αυτούς και οφείλει να παρέμβει στο εργατικό κίνημα για την ανασυγκρότησή του, για την απόκρουση της επίθεσης, αλλά και για την αναγκαία συσπείρωση όλου του φάσματος των δυνάμεων που κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντι-ΕΕ και αντιδιαχειριστική κατεύθυνση. Έχει τη δυνατότητα να στείλει μήνυμα ελπίδας και συστράτευσης που να ξεπερνά τον «μικρόκοσμο» μας και να ανοίξει νέους δρόμους απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης του πολέμου, της εκμετάλλευσης, της ΕΕ και του κεφαλαίου, γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει απορρίψει τη λογική του μικρότερου κακού, του κυβερνητισμού, των ενδιάμεσων «λύσεων», με συνείδηση ότι το

πρόγραμμά της μπορεί να υλοποιηθεί μέσα από τη ρήξη με το αστικό κράτος και τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς και μέσα από μια άλλη εργατική εξουσία.

Όμως, η πολιτική συγκρότηση περνάει και μέσα από τις γενικές πολιτικές αναμετρήσεις των εκλογών. Όπως έδειξαν οι πρόσφατες περιφερειακές και δημοτικές κάλπες, δεν χρειάζεται να ακουμπήσουμε στις πλάτες αλλωνών -και μάλιστα παραδομένοι χωρίς όρους- για να φανούμε. Η χρεοκοπία της στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ, των PODEMOS κι όλης της φιλο-ΕΕ αριστεράς απέδειξε ότι μέσα στην ΕΕ δεν υπάρχει λύση. Έτσι στις επερχόμενες ευρωεκλογές βρισκόμαστε απέναντι σε μια ΝΔ φανερά κλονισμένη, έναν ΣΥΡΙΖΑ που φυλλοροει κι ένα ΠΑΣΟΚ ανίκανο να ανακάμψει. Το ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ είναι ανοιχτά φιλο-ΕΕ, ενώ το ΚΚΕ, επειδή «δεν είναι ώριμες οι συνθήκες», παλεύει μόνο ενάντια στις συνέπειες κι όχι για έξοδο τώρα από την ΕΕ.

Χρειάζεται να συγκροτήσουμε σε πιο στέρεη βάση το δικό μας μέτωπο, που θα είναι ανοιχτό και θα συγχωνεύεται με τα πιο αγωνιστικά κομμάτια της τάξης, για την απόκρουση της αντιλαϊκής επίθεσης. Με ζωντανές τις τοπικές επιτροπές, που αναλαμβάνουν ρόλο στο χώρο τους, που συνεδριάζουν και παράγουν γραμμή για τις παρεμβάσεις τους. Για μια ενωτική και δημοκρατική ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δεν λειτουργεί ως γκρουπούσκουλο των τάσεων, αλλά σχεδιάζει με ενιαίο τρόπο τη δράση της. Που θα φιλοδοξήσει να παλέψει ώστε η οργή και η απελπισία του κόσμου να αποκτήσει ένα φερέγγυο πόλο στήριξης και προσανατολισμού των αγώνων σε ανατρεπτική, επαναστατική κατεύθυνση. Χρειάζεται αναστήλωση της αυτοπεποίθησής μας για τους σκληρούς ταξικούς αγώνες που δίνουμε.